

Izhaja:
vsako sredo popoldne
in soboto zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
« pol leta 8 L.
« četrt leta 4 L.
Za inozemstvo celo
leto 35 L.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 64

V Gorici, v sredo 12. avgusta 1925.

Leto VIII.

ankirana pisma se
sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v ne-
prej. List izdaja kon-
sorcijski
»GORIŠKA STRAŽA«
Tisk Zadruga tiskarne
v Gorici, Riva Piazzu-
ta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli štev. 5.
(prej Scuole).

Jasni se.

Ljubljanski »Slovenec« od 6. t. m. je prinesel poročilo z naslovom »Mladinsko gibanje v Trstu«. Tam izvešča, kako se je na nedavnih zborih »Udruženja slovenskih srednješolcev v Italiji« in »Zveze mladinskih društev« v Trstu ostro napadalo in obsojalo tržaško narodno vodstvo radi breznačelnosti, da, napad se je celo osebno obrnil zoper njega, ki daje temu vodstvu bistveno lice — zoper dr. Slavika, češ, da je sumniv vlastodržec.

Izvestje je toliko važno, da ne gre, da bi ga naša javnost prezrla. Posebej pa imamo krščansko socialni delavci vzroka dovolj, da se ozremo nanj ter ga vzamemo v pošte.

Teško da se je kdaj kateri čin od nas krščanskih socialistov od »narodne« liberalne strani huje obsojal kot baš ta, da smo se v javnem delu osamosvojili od tržaškega oficijelnega vodstva. Narodno vzgojno in prosvetno delo se je moralo ločiti takoj od početka, zakaj liberalno mišljenje in ravnanje Tržčanov krščanskim delavcem ni dovolilo, da bi se z njimi strnili. Zato smo si čim prej uredili lastni ustroj Prosvetne in Dijaške zveze ter si ustvarili prosvetna glasila: »Mladiko«, kasneje »Naš čoln« in »Rast«. Skupno pa se je začelo delo v narodni politiki, kar nam je je na Primorskem ostalo, in bili so neki dobro mišljeni osnutki za vzajemno ali celo skupno gospodarsko delo. Toda prišlo je, da smo ostali v združništvu ločeni in tudi politično smo se razdelili. Ne da bi hoteli izključiti člen višje skupne vezi, ki naj bi bil Narodni svet, niti izključiti vzajemnost za določene prilike — so vendar krščansko socialni politični delavci po mnogih skušnjah in dobrem preudarku zasnivali goriško politično društvo »Edinost« za neodvisno politično instanco.

Mladi krščansko socialni delavci so tedaj izjavljali, da ni samo liberalizem tržaških voditeljev in njih goriških priveskov, kar jih odbija in obtežuje skupno delo, ampak da je v tem okornem, nepremakljivem in nedostopnem starem vodstvu nekaj, kar ubija mlademu javnemu delavcu iniciativo in zanos, delu samemu pa uspeh. Odtod jalovost dela, kar uničuje pogum in samosvest, kakor slana pomladno cvetje. Sumniva občutljivost nekkih prvakov je postala tolika, da so se trenutki in posli, ki so bili za narod naravnost neprecenljivega pomena, zamujali in zanemarjali samo zato, ker so jih sprožili gibanjski mladini... Tedaj krščanskim socialnim delavcem že vest in čut za odgovornost nista dovolila, da bi dalje tako puščali ubijati narodno blaginjo; zato so pripravili in izvedli ločitev.

Tu so se usuli na krščanske socialiste očitki iz »narodnega« tabora: razkolniki, izdajavci... in kar je takih naslovov nabranih v starem slogaškem besednjaku. Povrh so prišli osebni napadi: mladini so neznošni in zahrbtni značaji... sama častilakomnost jih je! In poleg odločnih liberalcev je te puhlice za njimi ponavljalo toliko omahljivcev in kratkovidnežev in celo mnogi poštenjaki so se spotikali, tako prepričljivo so slogaški voditelji predli besedo... Nisem izmed političnih delavcev, ki nato pišem, zato lahko rečem: priznajmo, da je bilo od naših mladih delav-

cev-prednjakov res junško, da so tačas vztrajali!

Komaj je minulo kako leto, glej, pa imajo lepo zadoščenje. Uspehi dela, kar jih more biti v našem izjemnem položaju, potrjujejo, da so oni nastopili pravo pot in da vrlo korakajo. Zaupanje naroda do delavcev in njih dela raste. A kar hočem danes posebno poudariti: razmere v samem Trstu se tako razvijajo, da pričajo, kako pravičen in nujen je bil nastop goriških krščansko socialnih politikov. Tudi liberalna mladina namreč hoče

Kaj se godi po svetu?

Nobenega razvoja ni mogoče v zgodovini prisiliti. Čas prinese sam dobo zorjenja. V italijanskem političnem življenju je že dolgo nekaj zastoj, fašisti so v zbornici in v vladnih palačah, opozicija pa tabori na Aventinu. Ljudstvo pa čaka, kdaj se bo že iz te tišine zaslišal korak naprej.

Danes se vse časopisje bavi z odstopom bivšega ministrskega predsednika Viktorja Emanuela Orlanda od političnega življenja v Italiji. Opozicionalni in fašistovski tisk prinaša dolge članke o pomenu in posledicah tega koraka za nadaljni razvoj političnih bojev v državi.

Tudi mi, majhen drobec Slovanov v mejah italijanske države ne smemo iti brezbržno mimo tega dogodka. Kakor trobijo v Rimu, tako piskajo tudi pri nas. Zato je važno, da si predočimo tudi, kaj bo zdaj ukrenila opozicija, ko je izgubila eno svojih najbolj brihtnih glav.

Sivi borci se umikajo.

Stare rimske legije so bile razvrščene v boju na tri vrste. Ko je sila priklopela do vrhunca, tedaj so dejali Rimljani »res ad triarios venit«; triarji so bili stari, v bojih izkušeni in osiveli vojaki. S sigurno roko so odbijali sovražnikov naval, če so pa videli, da je nasprotnik v večini in je vsak boj zaman, so se v lepem redu umaknili in že čez par korakov nastavili prsa in kratke bojne nože sovražniku nasproti. Po navadi so tedaj zmagali in rešili domovino.

Ko je zavladal v Italiji fašizem s svojim odločnim in vse kar je bilo nasprotno prezirajočim nastopanjem, se niso več mogli stari veterani boriti. Umikali so se korak za korakom in zdaj čakajo, kdaj jih zopet domovina pokliče v stiski in obupu. Odlični vodja italijanske ljudske stranke Sturzo je moral vsled spretnega rovarjenja in hlimbe snoparjev na najvišjih mestih spustiti orožje iz rok in iti v pregnanstvo. Z njim je doletela enaka usoda tudi nekdanjega ministrskega predsednika Franca Nittija, prvega pobornika za mir med narodi Evrope. Moral je iti med svet, pregnanec iz domačije in tam oznanjati svoje nauke, ker ni našel doma plodnih tal. Nevstrašeni Donati, glavni urednik »Popola« je moral tudi bežati. Za njim še dva, trije drugi opozicionalci.

Vsi ti možje, ki so bili tesno zvezani z zgodovino političnih dogodkov v Italiji, so se raje umaknili, kot da bi se odpovedali pravici, da smejo javno izpovedovati svoje prepričanje in jo tudi z zakonitim sredstvi širiti.

Pretekli teden pa je poslal vodja opozicije Orlando zborničnemu predsedniku pismo, kjer vrača svoj poslanski mandat in se umika iz političnega življenja. V pismu, ki so ga ob-

jasnejših načel in išče, kod bi ven iz megle, v kateri se le še častiljivi tržaški voditelji tako ugodno počutijo. No, za vse odkritosrčne poštenjake, ki so se dali begati liberalnim slepilom, pa mora pasti poglavitna spilita ob dejstvu, da danes lastna liberalna mladina svoje voditelje do pike tako označa, kot so jih naši politični delavci, ki zato niso mogli z njimi skupaj naprej: »Dr. Slavik je vlastodržec, ki ne pusti nikomur gibati, ki ubija vsako iniciativo, samo da lažje ostane na krmilu«.

Ta dejstva smo hoteli danes pribiti, ker so znamenite priče za nas.

R.

javili vsi večji časopisi. (— take pripombe so potrebne, sicer... — op. stavca) pravi Orlando, da ga je vrsta izkušenj izmodrila in poučila, da ni več v Italiji mesta za ljudi njegove stranke in njegovega prepričanja. Zadnji dokaz, da so mu bile zadnje občinske volitev v Palermu.

Odlomek iz poglavja o nasilstvih.

Orlanda so morali že več časa sem čuvati orožniki vsled takih in takih razmer. Baže je to zapovedal sam vrhovni poveljnik črnih sraic. Če bi se mu kaj pripetilo, bi pač končno tudi Musoliniju predsedalo, ker je bivši ministrski predsednik oseben kraljev prijatelj. Pa tudi med ljudstvom je zelo priljubljena osebnost, ker je baš v tistih trenotkih vodil usodo Italije, ko je po borbah in trpljenju prestala vojne vihre. Te skrbi, da bi se Orlando, zlasti ker je vsem še živo v spominu umor Jakoba Matteottija in pred kratkim izvršeni napad na poslanca Amendolo, dokazujejo, da je bilo poglavje v nasilstvih, ki je je načel vatičanski »Osservatore Romano« prav potrebno.

Baš radi tega, da bi se morda to poglavje ne nadaljevalo, sta morala Orlando in Amendola v varstvu crožnikov iz domovine, kateri sta služila skozi dolgo dobo svojega življenja.

Ti begi iz domovine pa ne ostanejo prikriti v sosednjih državah: po njih sklepajo sosedje na »mir in red« pri mejašju.

»Les dieux s'en vont...«

Odhod enega najodločnejših fašistovskih nasprotnikov je iznenadil vso javnost. Razumljivo je, da hočejo snoparski listi, ki niso prve dni o Orlandoem pismu niti črhnila, zmanjšati vtis in pomen tega koraka. S smešenjem skušajo spraviti s sveta trditve, da ni več v Italiji mesta za ljudi, ki nimajo fašistovske izkaznice in da ne sme nihče politično delovati, če ni pripadnik fašistovske stranke. Tržaški snoparski dnevnik »Il Popolo di Trieste« je napisal svoje opombe ob začasnem umiku Orlanda in Amendole iz politike pod zgornjim francoskim naslovom »Les dieux s'en vont...« (»Bogovi« odhajajo...). S tem hoče smešiti oba kot nekaki ničli, ki nič ne pomenita in je pač vseeno ali bobnajo

časopisi, da sta pustila politiko ali ne. V resnici je pa stvar malo drugačna. Še ni dolgo od tega, ko je bil Orlando v resnici »bog«; tudi še potem, ko je bil fašistom naklonjen. Sedaj šele je postal bog v ušesih, ko se je obrnil od fašizma in podal tako izjavo.

Pri odhodu »Bogov« pa najbolj rolnj po svoji stari navadi tajnik vseh tajnikov Farinacci v svoji »Cremona nuovi«. Tukaj zahteva, naj se kar vsem ljudem, ki so šli v tuino zapleni premoženje in odvzamejo vse državljanke pravice, ker bo njih delovanje v inozemstvu v sedanjih razmerah gotovo bolj močno kot doma. Torej sam Farinacci priznava prikrito pomen in veljavo nekdanjih državnikov, ki zapuščajo domovino. Mali pokrajinski snopi se sicer kljub takim prikritim izjavam o veljavi takih mož zaganjajo s svojo slamo v voditelje opozicije. Vse smešenje pa ne bo prav nič dokazalo.

Resni glasovi.

Vse drugače in treznejše pa presojajo nastali položaj resni listi, med temi je enkrat tudi fašistovska »Idea Nazionale«. Ta očita Orlando, da si je izbral najslabši trenutek za svoj odstop. Sicer pa priznava, da za moža liberalnega mišljenja kot je Orlando ni več obstanka v javnem življenju v Italiji.

Opozicionalni listi izražajo upanje, da se bo Orlando še povrnil v domovino, ko ga bo klicala, poudarjajo pa istočasno, da dokazuje Orlando odstop, da je onemogočeno vsako politično delovanje, ki ni pod fašistovskimi paragrafi.

Tudi vladni sami je neljuba Orlando ostavka. Ministrski predsednik Mussolini se je na vse kriplje trudil, da bi zvalil opozicijo z Aventina v zbornico. V svoji dalekovidnosti pač dobro razume, da ravno delovanje opozicije za vsemu javnemu življenju pečat ustanovitve in demokratizma. Vsled tega pomeni ta Orlandoov korak tudi precej.

Na razpotju?

Vsi politiki se sedaj izprašujejo, kaj bo ukrenila opozicija, ki jo je Orlando prepustil Giolittiju in Salandri.

Čujejo se že glasovi, da bodo vsi opozicionalni poslanci položili svoje poslanske mandate ter na ta način dokazali, da ni več možna postavna opozicija. Drugi, med temi v prvi vrsti neodvisni bojevnik pod vodstvom poslancev Viole in Bavara so pa proti temu, ker ne bi več mogli širiti svojih vrst, če jih ne bi več varovala poslanska nedotakljivost.

V tem zaenkrat le še teoretičnem omahovanju se čujejo razne neverjetne govornice kot, da je Orlando že zopet v Rimu, potem zopet, da bo Mussolini zbornico razpustil ter razpisal za jesen nove volitve.

Pribiti je pa treba dejstvo, da je nastop bivšega ministrskega predsednika presenetil vse, celo vladne kroge in da tudi tem ni ljubo, če bo šlo tako dalje kot doslej. Morda bo ravno ta dogodek povzročil, da bodo trezne glave začele iskati potov za resnični mir in red, ki si ga iskreni domoljubi tako žele.

DNEVNE VESTI.

Glas iz dežele.

»Edinost« z dne 5. t. m. št. 183. prinaša na uvodnem mestu članek z zgorajšnjim naslovom, pisan po nekem »iskrenem« rodoljubu z dežele. Namen, oziroma cilj celega dolgega članka je, pred širšo javnostjo povzdigovati edinjaške voditelje ter za-

krivati njih politiko, ter na drugi strani blatiti naše ljudske zastopnike in voditelje.

Člankar ostro obsoja naša glasila radi vednih napadov na njih najzaslužnejše može, pozablja pa navesti tudi dejstvo, od kje in zakaj prihajajo ti napadi. Ali mar niso ravno edinjaški listi tisti, ki v svojih člankih

često napadajo največ naše organizacije? Ali ni ravno »Edinost« v zadnjem času ostro napadala naše delo in predvsem velezaslužnega poslanca drja Besednjaka in pol. tajnika drja Bitežnika? Umevno je torej, da mora naša »Goriška Straža« na taka in podobna podtikanja tudi primerno odgovoriti. »Straža« je glasilo delovnega ljudstva, njena dolžnost je, da tudi zastopa svoje ljudstvo, in če je potreba tudi posveti brez zadržka na vsako početje, ki se dogaja v škodo delovnemu ljudstvu na tem ozemlju. To od nje zahtevamo! — Vprašamo prav uljudno gospoda dopisnika v »Edinosti«. Ali je delo našega voditelja, neumornega poslanca Besednjaka, ki se res z vso močjo trudi, da bi bil poslanec v pravem pomenu besede, sejanje razdora in razkola med ljudstvom? Kam se naše kmetško delavsko ljudstvo v veliki večini zateka v raznih važnih in gospodarskih zadevah? Kmetško - delavska zveza v Gorici je središče naših deželskih organizacij, v njo se zatekamo v različnih prošnjah in od nje dobimo rešenih nešteto raznih rekurzov, spisov itd. brezplačno, kar bi v nasprotnem slučaju stalo ogromne denarje. To je delo naših voditeljev, gospod dopisnik. Ali ne dajajo s tem lepe zglede res narodnega dela in bratske in krščanske strpnosti? Na kak način vendar sejejo razdor in onemogočujejo vsako uspešno in izdatno delo kot navajate v Vašem dopisu? Na kak način so ti ljudje najboljši pomagači nasprotnikov, ki prežijo na naš narod? Čudimo se, da ste se tako daleč zatekli s svojim izvajanjem, da vsak razsoden človek obsoja to grdo podtikanje.

Ali ni ravno »Goriška Straža« list, ki je vladujočim organom največji trn? To dokazujejo kar zaporedne zaplembe ter obsodbe njenega odgovornega urednika. Lahko bi našli še nešteto sitnosti in izkušnje, ki so bile naperjene proti našim voditeljem v najrazličnejših stvareh od strani javnih oblastev. Toda to bi bilo odveč, ker naše ljudstvo dobro zasleduje ves potek dogodkov, ki se godé v naši sredi. — Prepričani bodite, da s takim pisanjem v »Edinosti« ne boste veliko ali nič doprinesli k skupnemu delu, pač pa mu škodovali. Zato svetujemo, da nehate s takimi napadi, ker s tem ne žalite le naših voditeljev, ampak veliko večino delovnega ljudstva, ki se jih z vsem zaupanjem oklepa!

Eden v imenu mnogih.

Dijaški tečaji.

Te dni so se zbrali v starodavnem cistercijskem samostanu v Stični slovenski krščansko - socialni dijakci iz Slovenije, da se pripravijo za svoje poslanstvo. V tihoti potekajo ti dnevi in v resnobi. Polni kipečega življe-

nja pa bodo trenutki ko se bo širši krog istomisleče mladine zbral v četrtki pri Kamniku in zboroval. Iskriteh zborovanj bodo zanetile med ljudstvom neugaseni plamen.

Tudi naši dijaki se bodo zbrali na svojem glavnem tečaju; v »verskih dnevih« pa bodo šli kot skozi ogenj očiščenja. Krajevni sestanki se že vršijo. Vsi v duhu poglobljenja in domnevanja svojega socialnega poslanstva. Bog naj rosi na to plemenito delo katoliške slovenske mladine svoj blagoslov!

„Rast“.

»Rast« se razpošilja. Vse č. gg. duhovnike, učiteljstvo, naša društva, izobražence prosimo, da poravnajo čimprej po priloženi položnici naročnino 2 liri.

Tovariši dobivajo »Rast« tudi pri svojih okrožnih tajnikih. Agitirajte za njo, širite jo, da bo rasla vedno krepkeje in sočneje! — Odbor DZ.

V znanje.

Zbor svečnikov sv. Pavla bo imel svojo redno sejo v četrtek dne 20. avgusta ob navadni uri in v navadnih prostorih in ne v četrtek 13. avgusta, kakor je bilo javljeno.

Rimsko romanje.

Opozorjamo one, ki so se odločili za romanje v Rim, da prinašamo v današnji številki podroben spored. Priporočamo vsem romariem, da si ga shranijo.

Romanje na Marijino Celje.

Dobro uro od Kanala leži v prijaznem pogorju ljubka romarska cerkev na Marijinem Celju. Tje gori bodo v soboto zvečer in v nedeljo v ranem jutru romali naši fantje, da se poklonijo Brezgrešni in izpričajo javno svojo vero. Dobro vemo, da je verski preporod podlaga srečnemu zasebnemu življenju in edino poročilo za uspeh naših družin. Zato pozdravljamo v imenu našega vernega ljudstva te fante-romarje in se veselimo prisrčno njihove odločnosti in verske zaveštvi.

Spored romanja ob naslednji: Romarji naj gredo od doma že na praznik popoldne. Vlak odhaja iz Gorice okrog 5. ure zvečer. Peljejo naj se do Kanala. Vožnja za tja in nazaj stane okrog 9 lir. Kdor ne bi šel s tem vlakom, se lahko pelje z brzovlakom, ki vozi iz Gorice ob 7.45 uri zvečer. Zveza z ajdovskim vlakom je ugodna v Prvačini.

Ko pridejo romarji v Kanal, lahko deloma prenoče v Kanalu, kjer jim bo dana tudi prilika za spoved. Drugi romarji gredo na Marijino Celje, kjer bodo istotako lahko našli spovednike in prenočišča. V soboto zvečer ob 8. uri bo v romarski cerkvi blagoslov. V nedeljo zjutraj ob 6. uri se začne prva sv. maša s skupnim sv. obhajilom. Druga sv. maša (farna) bo ob 8. uri,

tretja slovesna ob 11. uri tako, da jo lahko dosežejo tudi oni romarji, ki bi slučajno zakasnil in prišli v Kanal z vlakom okrog 9. ure zjutraj. Sv. mašo bo daroval vč. monsignor A. Berlot, pridigal bo pa vč. g. dekan V. Belè iz Kanala.

Romarji naj vzamejo hrano s seboj. Oni, ki so se zglasili za kosilo, imajo hrano zagotovljeno. Popoldne ob 3. uri bo procesija in nato blagoslov. Romarji se bodo lahko vrnili z vlaki, ki odhajajo iz Kanala okrog 6. ure zvečer. Romanja se udeleži tudi »Goriški godbeni krožek«.

Romanje, ki ima izključno verski značaj, naj bi v naših fantih rodilo obilo sudov verske dejavnosti in rosilo našim družinam blagoslov, katerega vsi tako zelo potrebujemo.

Dijaška Matica v Trstu

javlja, da se bo vršil visokošolski zbor vseh v društvu včlanjenih visokošolcev, dne 23. avgusta t. l. v Trstu z običajnim dnevnim redom. Glasovalno in volilno pravico imajo visokošolci, ki so se vpisali v D. M. do 1. januarja t. l. in ki so v redu v članarino. — Odbor.

Konferenca.

Sod. S. C. J. za Črniško dekanijo bo dne 18. avgusta v Oseku. Udeležba obvezna!

Zaključek glasb. tečaja v Gorici.

Štirinajstdnevni tečaj za org. in pevovodje je bil zaključen v soboto. Opoldne je vstopil v učno dvorano ves učiteljski zbor z E. Adamičem na čelu. Pred razdelitvijo izkazov o obiskovanju tečaja je imel g. E. Adamič kratek nagovor in izvajal sledeče: Kar ste se naučili na tečaju, naj Vam bo pot, ki pelje kvišku, ki pelje tja gori, odkoder je naša hčerka glasba. Spoznali ste, da je glasba umetnost, katere se moramo vedno učiti. Naj bi Vam bila bodrilo v Vašem življenju, tolažba in pomoč v težkih časih. Kar znate, kar ste se naučili, morate pa podajati tudi drugim. Ohranite in ne gujte nam našo pesem. — V imenu pevskega oddelka je govoril g. D. Dotorič in poudarjal med drugim, da je naloga pevovodje dvigati s pesmijo srca našega ljudstva. G. župnik Kjuder se je v prisrčnih besedah zahvalil učit. zboru v imenu slušateljev tečaja. — Popoldne so si udeleženci ogledali delavnico našega mojstra I. Kacina, orglje v cerkvi sv. Ignacija in muzikalije v Kat. knjigarni. Zvečer se je pa vršila v Marzinijevi dvorani glasb. akademija, katero je počastil s svojim posetom tudi prevz. knezo-nadžkof. Zbor »Mladike« pomnožen z udeleženci tečaja je izvajal E. Adamičeve, Vodopivčeve, Ravnikove in medijum. Žgančeve skladbe. Gdč. Frida Ščekova je zapela Vilharjevo »Rozico« in R. Straussov »Večerni sen«, g. Pepi Bratuž pa dve E. Adamičevi.

Na klavirju sta spremljala g. E. Adamič in gdč. Ghita Bortolotti, ki je podala v toplo občuteni interpretaciji dve Chopinovi klav. skladbi. Kakor zbor pod Kumarjevim in Bratuževim vodstvom, tako so želi vsi proizvajalci burna priznanja, ki so dosegla višek ob proizvajanju E. Adamičevih umotvorov ob navzočnosti skladatelja samega. — Po akademiji so se zbrali v učni dvorani Alojzijevišča slušatelji in učitelji tečaja ter se poslovili.

Odbor Pevskega oddelka P. Z. se najsrčneje zahvaljuje vodstvu Alojzijevišča za blagohotno prepustitev prostorov z vsem, kar je bilo potrebno za tečaj, nadalje mojstru g. I. Kacinu, ki je dal brezplačno na razpolago koncertni klavir in izvrsten harmonij ter ustregel kakor vedno z vsem, za kar je bil naprošen; hvala vsem drugim, ki so pripomogli k uspehu na ta ali na oni način. Konečno pošiljamo svoje tople pozdrave gg. predavateljem, ki so prišli od daleč in povzdignili tečaj s svojim umom in s svojo navzočnostjo ter jim kličemo: pridite še! — Poročilo o tečaju samem še priobčimo.

Španski Radič.

Stric Radič bi rad zdaj takoj udeležil svoje velehrvatske načrte. Pref je imel polna usta hvale za Slovence, zdaj pa se le takrat spomni na njeko jih je treba opljuvati. Mož je menda že spremenil zadnji S pri nazivu države SHS; zdaj ne bo več država Srbov-Hrvatov-Slovencev, ampak Srbov-Hrvatov-Seljakov.

Nov trg v Sloveniji.

Živahni industrijski domžalski okraj, kjer posebno cvete slamnkarstvo, je v nedeljo učakal, da je bil glavni kraj Domžale povišan v — trg. Novi trg šteje okrog 2000 prebivalcev.

„Loket“ na ustih.

Tako bi rekli pri nas ljudje, da imajo v Jugoslaviji časnikarji. Radikali in radičevci so dali na svetlo nov tiskovni zakon, ki predvideva silno visoke kazni že za majhne tiskovne pregreške. Novinarska zveza je že opetovano nastopila proti takemu zakonu, ki ubija vsako svobodo pisane besede. — Sicer se pa mi le bližje ozrimo, pa bomo še kaj več opazili...

Še enkrat o dobrih sosedih.

Poročali smo že, da je Poljska izgubila tekmo 24 ur vse nemške državljanke čez mejo. Nemci so vrnili šilo za ognjilo ter izgnali vse poljske državljanke v istem roku.

Stavka z lakoto.

V Sofiji je začelo stavkati na že po ječah znani način 900 političnih jetnikov. Odklanjajo vsako hrano ter zahtevajo, da pridejo pred sodnike, kjer naj se končno odloči njih usoda. O, krvava Bolgarija!

Neobjavljen dokument iz politične prošlosti

(Dalje.)

Primorske.

Docela svobodni so pri imenovanju učiteljev po § 6 navedenega deželnega zakona in potrjevanje po deželnem šolskem svetu je vsled določil § 50, odstavek 4 dr. šolskega zakona od 14. 5. 1869 le goli formalizem. Poviševanja v višje plačilne razrede, ki so se nedavno vršila po okrajnih šolskih svetih in predložila deželnemu šolskemu svetu vsled novega zakona za ureditev učiteljskih plač od 15. okt. 1896 št. 30 d. z. kazala so posebno v gradiščanskem okraju, da vladajo po okrajnih šolskih svetih premnogokrat osebni vplivi, katere odstraniti je dolžnost avtonomne in politične uprave.

Učiteljstvu na Goriškem jelo je vsled takih neugodnih razmer upadati pogum. Boljše moči zapuščajo deželo, katera ne plačava ali plačava beraški, kjer nimajo prilike prosto po svojem stanu se gibati niti popolniti pičle izobrazbe, katero je prejelo na učiteljski v Kopru.

Vaša Prevzišenost ni imela prilike ogledati si bližje koprškega učite-

ljišča in ne pride do spoznanja gole, žalostne istine, sredi katere mora živeti štiri leta mladina, ki je odmenjena vzgojevati in podučevati slovenske otroke, štiri leta življenja, ki so najbolj vzprejemljiva, odločna za duševni razvoj celega življenja. Vaša Prevzišenost ni mogla dozreti te kaznilnice naše učiteljske mladine, ker jo zastirajo in prikrivajo osebe v kojih rokah je deželna in politična uprava. Kedor ni videl barbarske porive strasti poulične druhal v isterskih mestih proti slovenstvu sam na lastne oči, Vaša Prevzišenost, ta ne more verjeti, kako se pridi in mori naša učiteljska mladina v Kopru!

Mesto Gorica ima vse predpogoje za napravo učnih zavodov. V mestecu Kopru ni niti hrvatske in slovenske dece za vadnico. Zakaj politična oblast v Trstu trpi to kričeče stanje učiteljske v Kopru, zakaj se ne zgane naša deželna uprava? Odgovor je jasen, prihaja sam po sebi.

Davčno breme po okrajih na zemljišča po eni plati, demoralizujoči uničujoči upliv Kopra na učiteljski naraščaj za slovenske okraje po drugi plati, dokazuje neovrgljivo, da gre ves sistem deželnozbornske italijanske večine podpomagan po politični obla-

sti v Trstu na to, da se vzdržujejo okrajni slovenskega prebivalstva v materijelni in moralni odvisnosti italijanske - furlanske manjšine v deželi in mestu Gorica.

Iz deželnega zaloga daje se od leta do leta podporščine 6000 gld. okrajnim cestnim odborom, kar znaša za zadnjih 30 let 300.000 gld. Na skupni izravni davek Gradiščanskega, Tolmnskega, Sežanskega in Goriškega okraja, nad 50.000 gld. na leto, pobira se recimo poprečno najmanj 20%, kar znaša za 30 let 3.000.000 gld. Vaša Prevzišenost potovala je od Predela do Gorice v vozu po državni cesti. Od občine do občine, kjer je Vaša Prevzišenost postala, prosilo je prebivalstvo odpomoči pri cestnih razmerah. Kam se je založilo onih 3.000.000 do 4.000.000 gld. pobranih v 30 letih za okrajne ceste? Furlanija je plana in ravna ko miza. Kras ima tla po naravi pripravljena za ceste, Vipavska dolina ima državno cesto po celi dolžini, kako je vršil deželni odbor in zbor svoje nadzorstvo nad uporabo ogromne svote 4.000.000 gld.? Brda in hribovje nad Kanalom nad Sočo in Idrijo, sam sadni in vinski kraj, pravi vrt, ako v pravi oskrbi, ki daje tisoče in tisoče hl vina,

kvintalov sadja nima prilične cestne zveze s Korninom in Gorico! Prebivalstvo Kanalskega hribovja je vsled tega primorano trgovati v Čedadu na Italijanskem, plačevati visoko carino za prodajo sadeža v Italiji, nazaj grede pa visoko carino za kupljeno robo lastni državi. Cesta, ki veže Brda do Gorice na Jenkovo na italijanski meji je na marsikaterem kraju nerabljava. Zveza iz Brd čez Vrhovlje v Soško dolino napravila se je komaj pred šestimi leti. O cestni zvezi iz velike občine Kojsko na bližnjo postajo Muša ni govora. Kanalska planota na levem bregu Soče, ki trguje le z Gorico, nima ene človeške ceste. Planota, ki bi pridelavala obilje mlekarskega blaga, ki bi dajala množino stavbenega lesu, je opustošena, izročena brezmišlenemu razgozdovanju in pastirjevanju, ker nima cestnih zvez, da bi spečavala svoje blago. Vas Vrh, ki bi imela lepih gozdov, obsekuje drevje za živino in pase v skupni paši, ker ima tako cestno zvezo, da ne spravi celega debla v dolino. Mar - li čaka deželna in politična uprava tudi tu, da se napravi nov Kras, nova Trenta in potem navetuje preseliti slovensko ljudstvo v tuje kraje!

Mestne novice.

* *Spomin.* V nedeljo je Gorica slavila obletnico zmage. Vse polno zastav in praporov ter morje lučic in žarnic je oznanjevalo slovesen dan. V nedeljo je prišel v Gorico kraljevi odposlanec Banelli, podtajnik v ministruvstvu za narodno gospodarstvo in cela

množica generalov. Po slovesnih govorih in sprejemih, se je vršila »Pri pošti« slovesna pojedina, kjer je imel prvo besedo mestni komisar Bombič. Gorica je slavila pomemben dan, a kljub temu so se gospodarski krogi spominjali, da so skoro tik pred tem dnevom vzeli mestu župana. V čaši veselja je bila tudi kaplja pelina.

Kaj je novega na deželi?

Štandrež.

Umrla je po dolgi, zahrbtni bolezni v cvetju let gđc. Anica Kuzminova iz znane Molarjeve družine. Bila je zavedna narodna mladenka, ki svojega prepričanja ni nikdar prikrivala. Pokoj njeni duši, preostalom iskreno sožalje!

Iz Podgore.

V nedeljo po polnoči je pridrl na dvorišče g. Alberta Okrogliča čevljar Kristančič Anton. Vpil je po dvorišču. Družina Okrogličeva je že spala. Dolgo vpitje Kristančičevo in pasje lajanje je vzbudilo g. Okrogliča. Nič hudega sluteč je vstal in prijel Kristančiča za ramena ter ga nagovarjal: »Umiri se, Tonče, pa domov pojdi, kaj pa tukaj iščeš?« Kristančič pa je hipoma zbedel Okrogliča s čevljarjskim nožem v desno roko. Okroglič leži v bolnici, Kristančič pa sedi v zaporu.

Iz Šempetra.

Z veseljem in ponosom se spominjajo stari člani društva »Prešeren« in tudi ostalo občinstvo onih lepih predvojnih dni, ko je imenovano društvo redno prirejalo svoje prireditve. Kdo se ne spominja krasnih iger kakor: »Zaklad«, »Na smrt obsojeni«, »Mati« in še veliko drugih, ki so jih takratni igralci z vneto in ljubeznivo uprizarjali in jih je kritika zelo laskavo ocenjevala. Znan je bil Šempeter po svojih igralcih in pevcih. Nimate več vseh starih borcev skupaj. Malo jih je še ostalo in ti so zbrali mlajše okrog sebe ter jih začeli vaditi in vneti za društveno življenje. Ne brez uspeha. Danes je tu že lepa četica pridnih mladeničev in mladenk, katerim je delo pri društvu največja dolžnost. — V soboto 15. t. m. nam pokažejo ti mladi uspehe njihovega truda. »Prešeren« priredi ta dan svojo vsakoletno veselico. Uprizori se žaloigra »Sin«, katera se je igrala pred kakimi petnajstimi leti v Šempetru z velikim uspehom. Prireditev se bo vršila v prostorih »Kmet. zadruga«. Nastopi tudi par bližnjih zborov. Pričetek ob 4. uri popoldne.

Cerkno.

Prosvetno društvo v Cerknem vabi svoje prijatelje na vsakoletno večjo prireditev, ki se bo vršila v soboto 15. t. m. ob 8. uri zvečer in v nedeljo 16. t. m. ob 3. uri popoldne na dvorišču g. G. Bevka. Letos obišče naš oder »Deseti brat«. Nihče naj ne zamudi te lepe prilike, da se zopet lahko enkrat pošteno razvedri. Med odmori svira domači orkester.

Bukovo.

Le redki glasovi prihajajo iz naše župnije in še ti v žalost zaviti. Neusmiljeno je posegla neizprosna smrt v občje spoštovano družino Močnikovo, kjer je dne 8. t. m. pobrala v najlepši moški dobi, v starosti 36 let, gospodarja in očeta dveh nedoraslih otrok, Andreja Močnika. Svetovna vojna mu je izkopal prerani grob. V ujetništvu v Sardiniji ga je že mučila težka bolezen malarija. Pokojnik je bil vseskozi odločno katoliškega prepričanja, bil je dober, pridren gospodar in je rad pomagal kakor je znal in mogel. Bil je ves čas član in pevec tukajšnjega »Gosp. bral. društva«. Andrej, lahka naj Ti bo zemlja! Ostali družini in sorodnikom naše iskreno sočutje.

Iz Biljane.

(Odgovor dopisniku »Eдинosti«.)

»Dragi farani, v slogi in edinosti je naša rešitev in zmagaja«, tako je rekel gospod župnik ob prihodu v našo fa-

ro. Zelo lepo se mi zdi, da se gotovi ljudje spominjajo na besede g. župnika, ali še lepše bi bilo, da bi ga tudi razumeli in poslušali njegove besede vedno in se po njih ravnali. V biljanskem društvu se uganja strankarstvo, pravite, in vi hočete, da smo vsi složni in v edinosti delujemo za blagor ljudstva, in se sklicujete pri tem na besede g. župnika. Mi se tudi sklicujemo na njegove besede, ko zahtevamo, da se društvo popolnoma razčisti in iz njega odpravi vaš škodljivo polovičarstvo. V slogi in edinosti, združeni s krščansko ljubeznijo, moramo delati, da opomoremo našemu ljudstvu, ki je že sito breznačelnosti in polovičarstva, ki ga vi uganjate. Društvo je vpisano v »Prosvetni zvezici«, ima svoja pravila; kdor se z njimi strinja in kdor hoče delovati na kulturnem polju, nam je dobrodošel. Kdor pa se z njimi ne strinja, bi moral sam, ako ima kaj smisla za načela, izstopiti, kajti proti svojim načelom delujejo samo breznačajneži. Tega pa Vam, gospodje, ne maram očistiti, čeravno bi bil logični zaključek vašega delovanja. Svetujete nam, da naj skličemo občni zbor, da se tako da prilika, da se društveniki izjavijo ali so za pošteno smotreno izobraževalno delo, ali pa za polovičarstvo. To se bo tudi zgodilo in gotovi smo, da se bodo društveniki izjavili proti vašemu polovičarstvu in breznačelnosti, ki nam je doslej samo škodovala, in se bodo zavzeli za naša katoliško - narodna načela, ki nam edino morejo pomagati v današnjih razmerah, kar se je že izkazalo v najbližji zgodovini goriških Slovencev.

Darovi.

Za »Alozijevišče«: Preč. g. dr. J. M. Kržišnik, dekan v Trnovem pri Ilirski Bistrici, izročil zbirko L. 265, Bog stotero poplačaj!

Navodilo romarjem goriške nadškofije za sveto leto 1925.

Da zagotovimo našemu romanju v sveto mesto Rim najlepših uspehov in najbogatejših duhovnih sadov, je neobhodno potrebno, da se vsi romarji zvesto ravnajo po sledečih pravilih:

Prva in glavna čednost je točnost. Naše bivanje v Rimu bo kratko. Da si ogledamo večno mesto z vsemi njegovimi znamenitostmi, je treba dobro izrabiti ves čas, kar nam ga bo na razpolago. Skupno potovanje je neizogibno združeno z vsakovrstnimi neprijetnostmi in žrtvami. Skupno življenje odvzame vedno nekaj osebne prostosti. Toda romar mora vse to prenesti v duhu krščanske odpovedi. Romanje ni zabava ampak pokora.

Med potovanjem in bivanjem v svetem mestu mora biti vedenje vsakega romarja v soglasju z duhom globoke vere in resnične pokore, ki mora prevevati vso njegovo notranjost. Od vzornega, zbranega in skupnim pravilom natanko podrejenega vedenja romarjev, je v pretežni večini odvisen duhovni sad, katerega bi moral vsak romar dobiti od romanja.

Romarji, ki imajo namen ostati delj časa v Rimu ali pa želijo obiskati svetišča v Loretu, Assisiju in Pompeju, morajo obvestiti osrednji odbor najkasneje do 20. avgusta.

Pred odhodom bo moral vsak romar podpisati vozni list in romarsko karto. Na zadnjo stran romarske karte mora napisati številko železniškega voznega lista.

Kraj zbirališča je Gorica. V nedeljo 27. septembra točno ob 2. uri popoldne se morajo zbrati vsi romarji na južni postaji. Za one, ki potujejo z nižanimi voznimi listki, n. pr. za železničarje, državne uradnike in učitelje ne bo poskrbel odbor železniških

voznih listkov, ampak morajo to storiti sami. Vozili pa se bodo skupno z romarji v vozovih posebnega vlaka.

Potniki, stanujoči izven Gorice morajo predložiti na domači postaji poleg romarske karte posebno prošnjo (richiesta speciale) — na podlagi katere dobe železniški vozni listek (tessera ferroviaria mod. C. i. 202) s 30% popustom. Skupno s prošnjo vzamejo na postaji odrezek voznega lista (scontrino della tessera) in izročijo potnikom poleg voznega listka (tessera ferroviaria C. i. 202) potrdilni odrezek vlozene prošnje (talloncino della richiesta) izpolnjen z vsemi zahtevanimi podatki.

Ko dosepejo na goriško postajo, morajo izročiti železniški vozni list (la tessera ferroviaria) in gori omenjen potrdilni odrezek prošnje (il talloncino della richiesta) svojemu skupinskemu voditelju. Brez potrdilnega odrezka prošnje nima romar pravice do nižane vožnje.

Na domači postaji treba zahtevati ne samo vozni listek do Gorice, ampak tudi iz Gorice nazaj.

Na goriški postaji razdelijo romarje v skupine po 30 oseb. Vsaka skupina dobi številko. Na čelu vsake skupine bo skupinski vodja, kateremu bodo morali izročiti romarji vozne listke in to takoj, kakor pridejo na postajo.

Skupinski voditelji bodo izročili listke blaginiku gospodu Doktoriču da jih pečati. Komur najdejo med vožnjo listek brez predpisanega pečata postaje (bollo della stazione) na kateri je nastopil potovanje, bo moral plačati za kazen tretji običajne cene in sicer za vso pot, katero je prevozil z nepravilno opremljenim listkom. Nato mu uredijo list, a samo za ostali del poti.

Med vožnjo mora vladati med romarji največja pristranost. Jako spodbudno bi bilo, ako bi se romarji, ki sedijo pri oknu, menjali vsako uro, tako da bi bili vsi, kar jih je v enem vozu deležni lepega razgleda. To lepo navado imajo nemški romarji ki veljajo za najbolj organizirane. Sploh naj ima vsak potnik odprto oko in uho za potrebe svojega sopotnika, in naj bo kolikormoč obziren do vseh, ki so z njim. Na ta način bo postalo dolgo potovanje prijetno in zaslužno.

Pred prihodom v Rim bodo pobrali vsi skupinski voditelji vozne listke in jih bodo dali pečatiti takoj ob prihodu na rimsko postajo Termini. Po pečatanju jih razdele med posamezne potnike. Kogar najdejo ob povratku brez pečata, ki potrjuje prihod v Rim, mora plačati celi znesek za vožnjo v Rim in nazaj, odštevši mu vožnjo, ki jo je že plačal.

Na postaji v Rimu dobijo vsi romarji tramvajski vozni list, veljaven za 7 dni, ki daje pravico za prosto vožnjo po vseh progah brez omejitve.

Med bivanjem v Rimu se toplo priporoča romarjem, da se ne ločijo od skupine in da sledijo vedno skupinskemu voditelju.

Romarje, ki bodo imeli stanovanje v zavodu Sv. Marte opozarjamo, da je prepovedano kajenje po spalnicah in jedilnicah. Ker ni ta zavod navadna gostilna, ampak zavod z natančnim hišnim redom, ima svoj urnik za odpiranje in zapiranje, in ne dovoljuje nikakih izjem. Zvečer je zaprt ob 9 in pol o d 8. ure dalje pa mora biti vse tiho. Ne sprejema se nikaka odgovornost za dragocene predmete ali za druge vrednosti, puščene brez varstva po sobah. Duhovniki, ki bodo stanovali pri Sv. Marti, naj prinesejo s seboj »amitto« in purifikatorij; poleg tega naj si vsak pravočasno preskrbi »celebretto« za katerega naj se obrne naravnost na škofijski urad. Romarji, nastanjeni pri Sv. Marti, se na predvečer vpišejo na vodstvu zavoda za zajuterk, za obed ali večerjo; enako dobe v zavodu po najzmernejših cenah tudi mrzlih jedi, za slučaj, da se ves dan ne vrnejo v zavod. Taka naročila se plačujejo sproti. Kdor bo stanoval v privatnih hišah, bo moral poravnati svoje račune naravnost gospodarju, kjer bo stanoval.

Za dobavo znaka, knjižice za obiske in spominke svetinje, treba odtrgati od romarske karte tozadevne odrezke in jih izročiti voditelju skupine. Pred vstopom v misijonsko razstavo bodo morali izročiti posamezniki svoj železniški list osrednjemu odboru »Comitato centrale«, da ga pečati.

Brez tega pečata bi morali plačati ob povratku občutno globo.

Ker so rožnivenci, svetinje in drugi spominki, po rimskih trgovinah čezmerno dragi, se svetuje romarjem, da si nakupijo te stvari že v Gorici ali pa v Rimu pri č. oo. dominikancih na Aventinu, »Basilika sv. Sapine«.

Za jubilejne obiske je predpisan sledeči red: Obiski se bodo vršili skupno in ne posamezno. Ob določeni uri se zberejo romarji v predvoru bazilike Sv. Petra, kjer se uredi procesija po sledečem redu: križ, ki ga nosi član odbora, ali mladenič iz katoliškega krožka. Temu sledi Nj. ekselenca, prevzvišeni knez in nadškof s tajnikom, potem po dva in dva prečast. gg. monsignorji, čast. gg. duhovniki, možje, prej Italijani, potem Slovenci; nato sledijo žene po istem redu, vse s pokrito glavo.

Vstopivši skozi sveta vrata, poljubijo romarji podboje vrat in grede pred oltar Najsvetejšega Zakramenta; nato odidejo k oltarju »Confessio«, kjer odmolijo apostolsko vero in od tu pred oltar Matere Božje.

Po končanih jubilejnih obiskih, se razdele romarji v podskupine po 30 oseb, ki jih bodo vodili voditelji skupin in en član osrednjega odbora ogledovat znamenitosti večnega mesta.

Za odhod iz Rima je neobhodno potrebno, da odidejo romarji v skupinah s svojimi voditelji na postajo do vlaka, s katerim se odpeljejo. Prav bi bilo, da bi voditelji skupin pred vstopom romarjev na vlak ugotovili, kateri vlak je namenjen goriškim romarjem, da se preprečijo zmešnjave.

Vmesne postaje. Na povratku iz Rima smejo romarji dvakrat prekiniti vožnjo. Pri tem morajo paziti, da se ne ustavijo predolgo, kajti romarski vozni listek je veljaven le za 20 dni. Kdor obišče Assisi in Loreto še ni prekinil vožnje. Po obisku teh mest se smejo romarji ustaviti še dvakrat in sicer v Bologni in Padovi, ali v Benetkah ali v kakem drugem kraju. Paziti treba pri tem na vsakokratno pečatenje železniških listkov, ki se izvrši na postaji ali na kakl posredovalnici. To velja za vozne listke iz tenkega papirja, dočim treba vozne listke iz lepenke predložiti ob lincah na postaji, da jih prevrtajo.

Ker ni v bližini cerkve Sv. Petra na razpolago toliko sob z eno posteljo kolikor jih je bilo naprošenih od škofijskega odbora, se je sklenilo dati romarjem sobe z dvema posteljama. V nasprotnem slučaju bi morali romarji stanovati preveč oddaljeni od glavne skupine. Pri oddaji sob se bo oziralo na poklic posameznikov. Kdor pa naj vsak način hoče sobo z eno samo posteljo, mora javiti to zahtevo najkasneje do 20. avgusta.

Občina Sovodnje ob Soči

razpisuje mesto pomožnega uradnika (messo - scrivano), ki je več slovenskega in italijanskega jezika.

Za podrobnejša pojasnila glede plače, drugih pravic in dolžnosti kakor tudi glede opreme prošnje, ki se mora vložiti pri občinskem uradu najkasneje do 1. septembra t. l. naj se prosilci obrnejo na tukajšnje županstvo.

Župan: *Cearo Josip I. r.*

HIŠA obstoječa iz kuhinje in 3 sob in 500 m² vrta je na prodaj radi izselitve. Pojasnila daje lastnik Via delle Officine 21, Gorica.

OSTANKI tiskanega papirja, uporabljivi za trgovce za majhne zavitke oddaja Zadruga tiskarna v Gorici, Vrh Placute 18.

NA PRODAJ je lepo posestvo z živino in vsem potrebnim orodjem; redi se lahko 6—7 glav živine. Ker je zraven tudi bukov gozd je posestvo pripravno tudi za prašičerejo. 10 minut od državne ceste. Cena po dogovoru. — *Peter Bevk, Otalež 121, Cerkno — Goriško.*

ENONADSTROPNA HIŠA z 10 prostori, električno razsvetljava, perilnico, drvarnico, svinjakom itd. ter 2200 m² obdelanega vrta je na prodaj v mestu. Naslov pri upravi lista.

PRI UPRAVI »Goriške Straže« je na prodaj časopisni papir.

IŠČEM pridnega in poštenega mlinarja, ki se razume na motor. Naslov pove uprava »Goriška Straže«.

MED kupi v vsaki množini tudi v panjih Žnideršič & Co v Bistrici. (Prov. del Carnaro). Pošlite vzorec.

Potrži v neizmerni žalosti naznanjamo tužno vest sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Bog poklical k sebi našega

Miroslava Šfiligoj - a

Pogreb blagega pokojnika se bo vršil v četrtek ob 6. uri popoldne na pokopališče v Solkanu.

Žalujoči :

Mati : Antonija, Stara mati : Lucija.
Bratje in sestre : Milan, Sofija, Cvetka.

ZAHVALA.

V žalosti potrži vsled smrti naše nad vse ljubljene sestre, nečakinje, gospodične

Anke Kuzminove,

ki je bila v cvetu let rešena pozemskih nadlog, se zahvaljujejo podpisani vsem, ki so nam ob smrti drage pokojnice izkazovali svoje sožalje ter se v tako velikem številu vdeležili v pondeljek njenega pogreba. Posebej izrekajo še zahvalo č. g. žup. Kosovelu, g. Kozmanu za zadnji pozdrav ob odprtem grobu, „Pevskemu in bralnemu društvu“ v Štandrežu za ganljive nagrobnice, godbenemu krožku iz Mirna ter vsem darovalcem šopkov in cvetja.

Štandrež, 11. avgusta 1925.

Bog povrni vsem stotero!

Žalujoči ostali : Danilo, brat - Gizela, sestra - Družine : Molar, Štandrež-Gorica, - Vižintin, Sovodnje - Gulin, Gorica - Kuzmin, Štandrež.

ZAHVALA.

Za vse nam v tako obilni meri izraženo sočutje ob priliki nenadomestljive izgube naše prelube matere, stare matere in tete, gospe

Katarine Nemeč roj. Savnig

kakor tudi za obilno spremstvo predrage nam pokojnice, izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem in sploh vsem, ki so ji izkazali zadnjo čast, našo najsrčnejšo zahvalo. Posebno se zahvaljujimo preč. gg. duhovniku in darovalcem krasnih vencev in šopkov. Bog vsem stotero poplačaj!

Bilje, dne 9. avgusta 1925.

Zalujoča družina Nemeč.

V. Ljubljanski vzorčni velesejem

od 29. avgusta do 8. septembra 1925.

Za nakup vstopnice, ki stane Din. 50 in daje kupcu pravico do znižanega jugoslovenskega konzularnega vizuma za Din. 20, kakor tudi 30 odstotni popust na italijanskih in 50 odstotni popust na jugoslovenskih že-

leznicah obrnite se do komisarja sejma za Italijo Jos. Čehovina v Trstu, Viale XX Settembre 65 I. — NB. Za one obiskovalce, ki stanujejo izven Trsta, bo poskrbel omenjeni komisar uradnim putem jugoslovenski konzularni vizum. V ta namen naj se mu dostavi potni list skupno z zneskom Din. 50 za vstopnico, Din. 20 za konzularni vizum in Lir 5 za poštno in režijske stroške.

Prav gotovo je, da najboljše originalne ŠIVALNE STROJE in DVOKOLESA iz najboljših nemških tovarov dobite le pri dobro znani tvrtki :

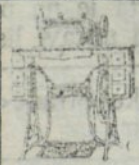
FRANC SAUNIG - GORICA
VIA CARDUCCI 25, (prej Gosposka ulica)

Pred nakupom oglejte si veliko izbiro ali pa zahtevajte cenik.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Hegenschart & Haymann, vsekovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.
Blago solidno! Cene zmerne!

„Mundlos“ šivalni stroji
„Göricke“ dvokolesa, motorini „Fian“
belgijske puške se vdobe le pri
Josipu Kerševaniju-Gorica

Piazza Cavour št. 9

Mehanična delavnica, Piazza Cavour šte. 5.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. L. MERMOLJA

špecialist za ustne in zobne bolezni, ordinira

v GORICI na Travniku 5/II.

od 9. do 12. in od 3. do 5.

Stolpne ure

najmodernejšega sistema ki se navijajo vsakih 8 dni imam v zalogi

Franjo Štolfa, urar
Komen na Krasu

Delak in Gomišček

zaloga pohištva z lastno delavnico

Solkan pri Gorici

se priporočata za dobavo pohištva po najnižjih cenah. Izdelek zjamčen.

Širite „Goriško Stražo“!

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon št. 50 — Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavica
in rezerve:

Din. 50,000.000

CENTRALA

LJUBLJANA

Rezerva SHS
Din.

10,000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje: na vložne knjižice po čistih 4% (davek plača banka sama). Na tekoči račun ter proti odpovedi najbolje po dogovoru.

Sprejema tudi dinarske vloge in jih obrestuje najugodnejše. — Izvršuje denarna nakazila na tu in inozemstvo. — Nakupuje in prodaja svakovrstne valute, vrednostne papirje in srečke.

Plača vedno priznane najvišje dnevne cene za obveznice vojne odškodnine (bone).

Izvršuje sploh vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantneje.

Iz življenja „NIONE BURGIT“

Zelo majhen je še bil

„NIONE BURGIT“ ko je videl nekoč svojega strica kovača, ki se je ves spačen od bolečin opiral na kladivo in privzdigoval nogi. „Vrag poberi te kurje oči,“ je sikal med zobmi in tako zavpil nad „BURGITOM,“ da je slednjega kar strah obšel. „Nikar tako striček“ pravi mali fanté, „poskusi s tem le obližem, ki sem ga pravkar pripravil, to pomaga bolje kot kletvine in sikanje.“ Stric je res tako naredil in je bil že po par dnevih rešen vseh muk. Odslej je imel vedno pripravljeno škatljo teh obližev. In še danes poznajo BURGIT-O BLIŽE, kot takoj brez bolečin delujoče sredstvo proti kurjim očem. Vi se pa tudi sami o tem prepričate, če kupite v bližnji drogeriji zavoj BURGIT - OBLIŽEV za kurje oči. Nikar se pa ne dajte premočiti po kaki cenejši ponarejeni obliki. Če ne dobite pri svojem prodajalcu BURGIT izdelkov, kar se vsled velikega popraševanja prav lahko zgodi, tedaj zahtevajte, da takoj naroči BURGIT. Ob enem pa rečite tudi, da je treba za celotno nogo dvojni ovoj BURGIT-OBLIŽEV, BURGIT-„ballen“ - „pflaster,“ in BURGIT-nožne kopelji. — To stane skupaj 8 lir.

»BURGIT« DRUŽBA, FREILASSING, BAVARSKO.

VAŽNO:

SHRANITE!

NADALJEVANJE PRIDE!